

Forslag til forespørgselsdebat om hvorvidt vi fortsat skal have 2 ligestillede nationalsange.

(Medlem af Inatsisartut Peter Olsen, Inuit Ataqatigiit)

Først og fremmest vil jeg sige, at både ”Nunarput utoqqarsuanngoravit” og ”Nuna asiilasooq” er meget smukke sange, der rører mit hjerte hver gang jeg hører dem.

Helt generelt vil jeg om nationalsange sige, at det er tydeligt, at disse sange betyder noget for nationalfølelsen. Vi har vel alle set, hørt og nydt en fyldt Parken i København synge ”Der er et yndigt land” før en landskamp.

Og på samme måde er det tydeligt, at guldmedaljevindere ved sportsbegivenheder bliver rørte når deres flag stiger til tops til lyden af deres nationalsang.

Debatten om nationalsange er for alvor blusset op på den internationale scene i dette efterår, hvor den amerikanske præsident Donald Trump ganske voldsomt har kritiseret flere NFL-spillere for ikke at respektere den amerikanske nationalsang.

Kort fortalt skete der det, at den farvede stjernespiller Colin Kaepernick nægtede at rejse sig i forbindelse med nationalsangen før kampe for at sætte fokus på undertrykkelsen og forskelsbehandlingen af farvede i USA. Det fik Trump til at rase. Spillerne derimod bakkede dog for de flestes vedkommende op om Karepnicks ret og frihed til at protestere. Bølgerne har gået meget højt, og er et godt eksempel på, hvilke følelser nationalsange kan afstedkomme.

Som nævnt tidligere betragter jeg begge vores nationalsange som smukke, og velegnede til at gøre os stolte. For nuværende er det ”Nunarput utoqqarsuanngoravit”, der bliver anvendt ved idrætsbegivenheder, og det fungerer fint for Demokraterne.

Vi har intet problem med at have to nationalsange, og vi har intet problem med, at de er ligestillede.

Vi ønsker alle en god debat.